

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/217/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123200355
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123200355.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti:
A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX, XXX XX D., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov:
matka E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX, D. a
otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX, D., t. č. G. XXX XXX XX H.,
o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/8/2023 - 290 zo dňa 09.08.2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 9P/16/2022 - 107 zo dňa 27.02.2023 Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) zvýšil výživné naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/126/2020-163 z 09.08.2021 na sumu 180 eur mesačne na každé dieťa, od 13.01.2023, splatnú vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň určil nedoplatok na výživnom za obdobie od podania návrhu do 31.07.2024 vo výške 744,51 eur na A. a 1.302,90 eur na C., ktorý povolil splácať v mesačných splátkach po 40 eur a 50 eur spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol.

Súd vychádzal zo zistenia, že od poslednej úpravy výživného nastala podstatná zmena pomerov. Maloleté deti sú staršie, ich potreby vzrástli v dôsledku vývoja životných nákladov, zmeny školského zariadenia a zdravotného stavu. Celkové mesačné potreby A. zistil v sume približne 286 eur, potreby C. približne v sume 336 eur. U A. ide najmä o výdavky spojené so štúdiom na súkromnej strednej škole, u C. o zvýšené náklady na stravu, oblečenie a zdravotné výdavky v súvislosti s rehabilitáciami a cvičením. Obe deti majú zvýšené náklady na kozmetiku pre kožné problémy. Mal preukázané, že matka býva s deťmi vo vlastnom byte, platí hypotéku 130 eur mesačne, bežné náklady na domácnosť predstavujú približne 300 eur. Je zamestnaná vo Fakultnej nemocnici D., jej čistý mesačný príjem sa zvýšil z 863,59 eur v roku 2022 na 1.210,26 eur v roku 2023–2024. Uplatňuje si daňový bonus na deti a plní vyživovaciu povinnosť aj osobnou starostlivosťou.

Konštatoval, že otec sa k návrhu písomne nevyjadril, na pojednávanie neprišiel, tvrdil, že nemá príjem a žije v chate, avšak súd prvej inštancie zistil, že je živnostník a spoločník obchodnej spoločnosti, pričom nepodal daňové priznania za roky 2021–2023. Vychádzal preto z jeho potenciálneho príjmu podľa údajov o mzdách v odbore bezpečnostných služieb, ktorý by mohol dosahovať približne 1.017 eur netto mesačne. Mal za to, že dosahovanie primeraných príjmov je povinnosťou rodiča a nemožno ho ponechať na jeho ľubovôľu. Otec si vyživovaciu povinnosť neplní, matka poberá náhradné výživné, otec s deťmi nie je v kontakte.

Na základe týchto zistení súd prvej inštancie považoval výživné vo výške 180 eur mesačne na každé dieťa za zodpovedajúce odôvodneným potrebám detí a možnostiam rodičov. Návrh matky nad rámec tejto sumy zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VII.).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Rozsudok označil za nezákonný a nulitný v celom rozsahu. Namietal, že prvostupňový súd rozhodol svojvoľne na základe vyfabulovaných a sfaľovaných materiálov, pričom použil „pochybné matematické operácie“ a údaje zo servera platy.sk na výpočet jeho hypotetického príjmu. Tvrdil, že tým dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom mu znemožnil právo na obhajobu, čím neboli splnené procesné podmienky.

Ďalej uviedol, že rozsudok bol podľa neho neopodstatnený a obsahoval množstvo chýb a omylov, napríklad nesprávne označenie účastníkov na krycom liste a zmienku o osobe menom I., ktorú nepoznal. Kritizoval doručovanie písomností súdom.

Namietal tiež, že matka účelovo zamlčala každoročné preplatky od správcu bytu, čím podľa neho umelo zvyšovala svoje výdavky a znižovala príjem. Tvrdil, že byt, v ktorom matka býva s deťmi, bol v skutočnosti jeho, rovnako ako vybavenie bytu.

Okrem odvolania podal aj sťažnosť na sudkyňu pre údajné neplnenie povinností, žiadal jej vylúčenie z prípadu pre zaujatosť a neschopnosť rozhodovať spravodlivo.

3. Matka odvolanie otca považovala za snahu vyhnúť sa plateniu výživného, dokonca za premyslený pokus pôsobiť ako psychicky narušený s cieľom dosiahnuť zníženie alebo zrušenie výživného. Poukázala na jeho predchádzajúce konanie, keď podal návrh na výživné na manžela, hoci boli rozvedení, a žiadal sumu 666 eur s odôvodnením, že žije v lese a pije vodu z potoka. Podľa nej to dokazovalo jeho ochotu využívať akékoľvek prostriedky na vyhnutie sa povinnosti. Zdôraznila, že v minulosti dokázal platiť výživné aj uhradiť dlh, no toto obdobie pominulo. Namietala tvrdenie o odobratií práva na obhajobu, keďže sa nedostavil na žiadne pojednávanie.

4. Kolízny opatrovník súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré následne správne právne posúdil a pri rozhodovaní vychádzal zo zásad stanovených Zákonom o rodine týkajúcich sa vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov, pričom konštatuje, že otec v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie.

6. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že vzhľadom na prvostupňovým súdom zistený skutkový stav považoval za preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať príjem, z ktorého je možné uhrádzať výživné v sume určenej súdom prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania totiž nevyplýva žiadna okolnosť, ktorá by bránila otcovi zamestnať sa, najmä nepreukázal zhoršený zdravotný stav ani inú prekážku. Otec je v produktívnom veku, má skúsenosti a kvalifikáciu, ktoré mu umožňujú dosahovať aspoň priemerný príjem tak, ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie pri aplikácii princípu potenciality príjmu. Odvolací súd podčiarkuje, že skutočnosť, že otec nepodal daňové priznanie, nie je zamestnaný a nepredložil žiadne doklady o príjme, nemôže ísť na úkor maloletých detí a ich práva na primerané výživné. Vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča. Nemožno ju obchádzať tým, že povinný rodič nevyužíva svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie príjmu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej sa pri určení výživného prihliada aj na potenciálne príjmy povinného rodiča (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

7. Argumentácia otca v odvolaní neobstojí, keďže neobsahuje žiadne konkrétne dôvody, ktoré by spochybňovali skutkové zistenia alebo právne závery súdu prvej inštancie. Ide len o všeobecné tvrdenia a osobné útoky na sudkyňu, ktoré nie sú relevantné pre posúdenie veci v odvolacom konaní. Otec

nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jeho tvrdenia o nemožnosti plniť si vyživovaciu povinnosť. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec sa na starostlivosti o deti nijako nepodieľa, nie je s nimi v kontakte a nad rámec výživného neprispieva. Odvolací súd dodáva, že námietka zaujatosti uplatnená otcom nespĺňa náležitosti podľa § 52 ods. 2 CSP, keďže neobsahovala konkrétny dôvod vylúčenia sudkyne ani dôkazy na jeho preukázanie, preto na ňu odvolací súd neprihliadal.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživné určené súdom prvej inštancie zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí, ktoré sa zvýšili v dôsledku ich veku, štúdia na vyššom stupni vzdelávania a zdravotných výdavkov, ako aj všeobecného nárastu cien. Súd prvej inštancie správne prihliadol na zmenu pomerov a určil výživné vo výške, ktorú možno považovať za primeranú vzhľadom na pomery oboch rodičov.

9. V neposlednom rade odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne aj vo výroku o nedoplatku na zvýšenom výživnom a povolení jeho splácania v splátkach, ktoré sú primerané vzhľadom na okolnosti prípadu. Správne bolo rozhodnuté aj o náhrade trov konania.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ne nárok, keďže neboli zistené dôvody pre aplikáciu § 55 CMP.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).